

PHÁP DANH QUY Y

Chùa Siêu Lý - Thứ Tư, 22/05/2024 (Rằm Tháng Tư Âm Lịch)

Sư Giác Nguyên giảng

Lý Ngọc Nga ghi chép bài giảng

Tử Du ghi chép phần chữ Pāli

Chúng ta biết rằng cái tên của Bồ Mẹ đặt cho mình để gọi trong nhà và trong giấy tờ, trong xã hội, nhưng mà trong đời sống tâm linh hay là đời sống văn nghệ, đời sống văn hóa, thì thường người ta có nhu cầu có cái tên. Ví dụ như mình thấy bên đạo Chúa người ta có tên thánh, đúng không? Rồi như Teresa, Anton, Giuse (Joseph), ... thì bên đạo Phật mình cũng có cái tên, rồi ở ngoài đời thì các nghệ nhân, nghệ danh, thí dụ như là Nguyễn Thị Mai lấy tên Khánh Ly, Bùi Thị Oanh là Lệ Thu. Đại khái như vậy. Thì ở đây chúng ta cái tên không phải để gọi cho vui, mà cái tên như Thượng Tọa Trụ Trì nói, cái tên là một sự nhắc nhớ, thì bà con có thắc mắc tại sao chúng ta bắt đầu bằng chữ **"Tịnh"** không? Là bởi vì ở đây là tổ đình của Ngài trưởng lão Tịnh Sự, có một chuyện cũng hơi lạ, chúng tôi là con của Ngài – con tinh thần, nhưng mà tới khi về đây rồi thì chúng ta có đạo tràng ở đây, dạy học, dạy môn A Tỳ Đàm của Ngài, rao giảng giáo lý A Tỳ Đàm tâm huyết một đời của Ngài, nhưng mà hình như mình không có nhiều lắm những người học trò có một cái tên mà chúng tôi tạm gọi là phả hệ (genealogy) của Ngài. Cho nên hôm nay nhân dịp này chúng tôi đề nghị thầy Trụ Trì, mà thầy cũng rất là hoan hỷ, cũng nói tại sao người của tổ đình mà không có tên theo phả hệ của Bốn Sư. Thượng Tọa đưa cho tôi một loạt danh sách 9 người. Chúng tôi nói tiếc quá không có thấy mặt. Thượng Tọa nói thôi người ta thấy mặt đặt tên, còn này là vắng mặt đặt tên.

Thưa với các vị lúc chúng tôi ở bên Mỹ cũng có những tình huống như thế này, tự nhiên tôi đến tôi giảng rồi thầy Trụ Trì đưa tôi cái tên, mà bữa đó tôi bị sốt mà xin tôi cái tên, thì tôi nói thôi giờ vậy, cho tôi cái hình, thì bên Mỹ người ta đưa danh sách có cái hình, thì tôi nói đùa thôi, tôi nói cứ hể thấy đen đen là "Nhu Miên", "Nhu Thái", trắng trắng là "Nhu Pháp", "Nhu Nhật", "Nhu Mỹ". Thầy Trụ Trì tưởng tôi giỡn mà ai ngờ tôi đặt thiệt. Tôi đặt thiệt. Thì đặc biệt là cái bà đó da bả hơi đen đen thì tôi đặt là "Nhu Miên". No, không có cười. Thì thầy Trụ Trì hết hồn, thầy nói là *'trời ơi chết rồi, chết rồi, tên thiệt làm sao mà giỡn được'*. Tôi nói *'yên tâm, yên tâm'*, thì lúc lên trao Quy Giới xong tới mục giải thích tên, thì cái tên "Nhu Miên" là cái tên hay nhất. Hay nhất.

Miên là cái gì? Miên có hai nghĩa. Miên là bền, Như Miên có nghĩa là Phật Pháp còn lúc nào con thề tu tới lúc đó. Như Miên nó còn một nghĩa nữa đó là ngủ, xưa nay con chỉ ngủ trong giấc ngủ bất như, giấc ngủ hư ngụy, ngủ trong giấc ngủ phiền não. Bây giờ con chưa chứng thánh thì con ngủ tiếp, nhưng mà kỳ này con ngủ trong lời

ru của Chánh Pháp. Bả chịu quá. Mà tôi về đây, cái tên đó đẹp nhất trong các tên. Đấy. Đẹp nhất trong các tên.

Bây giờ như thế này, “Tịnh Hạnh” là sao?

Chuyện đầu tiên “Tịnh” là mình lấy trong phả hệ của Ngài Bốn Sư. “*Tịnh Hạnh*”. Thừa với các vị, mình không biết phật pháp thì mình cũng có hạnh mà ác hạnh, nói bậy, nghĩ bậy, làm bậy, cũng là hạnh. Nhưng mà kể từ hôm nay, nói điều lành, nghĩ điều lành, và làm điều lành. Nhớ cái đó. Mà lành là cái gì? Không hại ai, không hại người, không hại mình, đem lợi cho mình, đem lợi cho người, và đem lợi cho người khác. Đó là “*Tịnh Hạnh*”.

Thứ hai là “Tịnh Hảo”.

Xưa giờ ai cũng thích đẹp hết, ví dụ như là hảo tướng, nhưng mà đẹp ở ngoài nó dở lắm đẹp trong lòng mới hay, đẹp cách nào ở ngoài đẹp mà ở trong nó sạch thì cái đẹp đó mới là kể được. Đẹp ở ngoài mà đẹp trong nữa mới gọi là “*Tịnh Hảo*”, còn cái đẹp ở ngoài mà trong nó không đẹp đó gọi là đẹp bất hảo. Mà kể từ hôm nay mình là Tịnh Hảo, đẹp trong, đẹp ngoài, không tằm vẩn thơn.

Cái thứ ba là “Tịnh Như”.

Hồi đó giờ không biết đạo thì mình vẫn là ‘như’. Như cái gì? Như người xấu, như người ác, như con này như con kia, nhưng mà kể từ hôm nay “*Tịnh Như*” nghĩa là mình chỉ ‘*như*’ người lành, ‘*như*’ bậc Thánh chứ không có ‘*như*’ thứ tào lao. Mình ‘*như*’ sao mà giống như Ngài Tịnh Sự, ‘*như*’ sao giống như ngài Minh Châu, mình ‘*như*’ sao giống như cô Trí Hải mình ‘*như*’ sao giống như bà Da Du. Đó là “*Tịnh Như*”.

Thứ ba đó là “Tịnh Tiến”.

Từ trước tới giờ không biết Phật Pháp, muốn hay không muốn chúng ta cũng từng bước đi về cõi chết, cho nên cái đó gọi là cũng là tiến nhưng cái đó là *đọa tiến*, đi về phía trước để mà xuống. Kể từ hôm nay chúng ta là *tịnh tiến* đi về phía trước, đi về chỗ sạch, chỗ đẹp; đi về chỗ giải thoát. Còn đó giờ cũng đi nhưng mà từng bước đi về cõi chết, từng bước đi về cõi đọa. Còn hôm nay cũng từng bước đi về nhưng mà đi về giải thoát, đi về an lạc. Đó là Tịnh Tiến. Nhớ cái tên đó.

Rồi cái thứ [tu] là “Tịnh Ý”.

Không biết Phật Pháp, ai trong đây không có lòng, không có tâm, không có ý, nhưng mà ý dơ hầy, ý hại mình hại người, ý nói theo giọng bắc kỳ đó là ý khó người. Kể từ hôm nay chúng ta làm bằng Tịnh Ý, nói bằng Tịnh Ý, làm bằng Tịnh Ý, tư duy bằng Tịnh Ý. Nhớ nha.

Tịnh Khánh.

“Khánh” có nghĩa là “lucky”, là “may mắn”. Từ đó đến giờ mình cứ cho là mình may mắn trong tình cảm, trong đời sống, trong tiền bạc, trong sức khỏe, trong đủ thứ, nhưng mà cái may mắn đó xài không có được. Kể từ hôm nay chúng ta chỉ may mắn trong đường tâm linh, trong đường đạo, cái đó mới là “*Tịnh Khánh*”. Nghèo cách mấy mà từng ngày mình khá hơn tuần trước, khá hơn hôm qua, cái sự thành tựu đó mới gọi là “*Tịnh Khánh*”. Chứ cái thứ mà may mắn tiền nhiều đó mới là kim khánh thôi, cái này mới là “*Tịnh Khánh*”. Nhớ nha.

Cái thứ [sáu] là Tịnh Tường.

“Tường” là “an lành”. Hồi đó giờ mình đi xe mà xe nó lách được không có bị trúng, cái đó gọi là kiết tường, là an tường. Lẽ ra cái lúc đó mình bị nạn nhưng mà mình không bị nạn người ta gọi là kiết tường, là an tường. Nhưng mà kể từ hôm nay gặp chuyện đáng phiền não mà mình không phiền não – cái may mắn này được gọi là Tịnh Tường. Nghe kịp không? Xưa giờ lẽ ra là mình bị gặp nạn nhưng mà không gặp, mình gọi đó là tường, tường đó thường lắm, cái tường này mới ghê. Lẽ ra phải giận mình không giận, lẽ ra dính mắc mình không dính mắc, lẽ ra lụi sục mà mình không lụi sục, lẽ ra không tu được mà mình tu được. Cái đó gọi là “*Tịnh Tường*”.

Tiếp theo là “Tịnh Quân”.

“Quân” ở đây là “người”. Cái ông này một mình ổng gom hết. Chữ Quân ở đây có rất là nhiều nghĩa, chúng tôi chỉ lấy có hai nghĩa thôi, Quân ở đây có nghĩa là cân bằng, có nghĩa là trong Kinh nói tu tất cả các hạnh lành, không hạnh nào bỏ hết. Nhưng trong giây phút chúng đạo tất cả các hạnh lành đều phải quy tập về ở cái mức cân đối tương xứng thì mới đắc đạo được. Chữ Quân ở đây có nghĩa là cân bằng, mà chữ quân ở đây cũng có nghĩa là người. “*Tịnh Quân*” có nghĩa là người sống với các hạnh lành, có nghĩa là gom hết một đám từ trên xuống gom hết vô một mình ông Tịnh Quân thôi. Bởi vì ổng là sức trai đầu đội trời chân đạp đất, bao nhiêu gánh nặng của thiên hạ, của đạo và đời xin gom hết cho ổng.

Cuối cùng là “Tịnh Diệu”.

Hồi đó giờ không biết Phật Pháp thì mình có nhiều kiểu diệu lắm, mỹ diệu, thù diệu, nhưng mà hôm nay chúng ta cái gì đi nữa phải gắn liền với chữ “Tịnh”. “*Tịnh Diệu*” đây là vi diệu một cách yên tịnh, thù diệu một cách yên tĩnh, mỹ diệu một cách thanh tịnh. Còn hồi đó giờ cái gì “Diệu” mà không gắn với “Tịnh” cái đó xài không được. Cái chữ “Tịnh” trong đạo Phật rất là hay. Ngay khi mà Đức Thế Tôn thành đạo được chín tháng thì một trong những từ ngữ Ngài xài đầu tiên đó là chữ Tịnh.

“Sabbapāpassa akaraṇaṃ” – “Không làm các điều ác”

“Kusalassa upasampadā” – “Làm các hạnh lành”
“Sacittapariyodapanam” – “Giữ gìn tâm an tịnh”

Tức là mới chín tháng, trong chín tháng Ngài thuyết pháp không có nhiều, nhưng mà Ngài đã nhắc nhở đến khái niệm “Tịnh”. Trong chín tháng đầu tiên là phải tới chữ sạch trước, sạch rồi mới sáng, rồi mới sang, còn đằng này mình chưa có “Tịnh” mà mình đòi tùm lum. Cho nên mong các vị kể từ hôm nay về sạch ở đâu thì sạch, tâm sạch trước.

Đó là định nghĩa các tên, còn bây giờ định nghĩa về **Ý NGHĨA QUY Y**.

Dạ, cảm ơn Thượng Tọa. Chúng ta còn ra thắp hương dâng cúng Phật, chúng ta còn một buổi pháp thoại dài ngoằn của đêm nay nữa, cho nên chúng tôi chỉ định nghĩa sơ sơ về chữ “Quy Y”.

Thứ nhất, làm ơn nhớ giùm cái này. Nhớ không kỹ là cái đám mạng xã hội nó chửi cho chết. Chúng tôi ba ông Sư không hề, không hề có vị nào ở đây là Bốn Sư truyền quy giới cho các vị hết. Chúng tôi chỉ đại diện thôi. Giống như mấy đồng chí cách mạng của mình trong thời kháng chiến giữa rừng vẫn kết nạp Đảng bằng một bàn thờ Tổ Quốc, đúng không? Có chuyện đó không? Chỉ một bàn thờ Tổ Quốc và một lá cờ Mặt Trận Tổ Quốc Việt Nam là họ kết nạp Đảng rồi. Chúng ta hôm nay còn đông hơn mà, người ta kết nạp trong hầm Củ Chi, còn mình kết nạp không phải ở Củ Chi mà mình “LV” luôn đó. Cho nên chúng tôi chỉ đại diện Chư Tăng, chúng tôi là gồm ba vị trên đây và tất cả những vị ngồi bên dưới chứ không phải chỉ có ba người ngồi ở đây. Chữ “chúng tôi” nghĩa rộng như vậy. Chuyện thứ nhất là vậy.

Thứ hai, “Quy Y” là gì? Các vị có nghe kỹ hồi nãy không?

Con xin Quy Y Phật trọn đời không theo tà sư. Phật là Đạo Sư. Phật là Thầy. Quy Y Phật là kể từ bây giờ con chỉ đi theo vị thầy dạy con điều lành thôi. Trong tất cả các vị thầy, Thế Tôn là tối thắng. T

Thứ hai, *Con xin Quy Y Pháp trọn đời không theo tà đạo. Có nghĩa là con chỉ theo chánh pháp, cái gì đúng mình theo. Nhớ nha.*

Cái thứ ba: *Con xin Quy Y Tăng trọn đời không theo ác hữu. Bạn nào xúi bậy không nghe. Phải như vậy. Không theo tà sư, không theo tà pháp, không theo tà đạo, không theo ác hữu, thì mới được gọi là thiện toàn, chu tất, ý nghĩa, tinh thần, của chuyện Quy Y.*

Rồi bây giờ tới phần nội dung nè. Nói tiếng “Quy Y”, nghe cho kỹ, nói tới “Quy Y”, làm ơn nhớ giùm Quy Y Tam Bảo. Tôi đang nói luôn cho mấy người đã quy y. Nói

tới Quy Y Tam Bảo chúng ta nhớ đến hai khái niệm cực kỳ quan trọng, đó là **Vị thế** và **Mục đích**.

Vị thế là gì? Tại sao mình Quy Y Tam Bảo? Mình khổ quá mình Quy Y Phật để tìm con đường thoát khổ. Mình sợ trầm luân thì mình Quy Y Phật để thoát trầm luân. Mình muốn đầu óc sáng suốt không có sống trong mê muội nữa, thì mình Quy Y Phật để được sáng suốt như Ngài. Thì tùy vào vị thế mình ở góc nào thì mình quy y Đức Phật từ góc độ đó. Còn có những người không hiểu gì về Ngài quy y để cầu phước, cầu lộc, và cầu thọ, thì đây là kiểu quy y kém nhất. Và các vị hỏi tôi, điều tôi đang nói là Kinh nào? Đó là Trung Bộ Kinh.

“Tiṇṇo so bhagavā taraṇāya dhammaṃ deseti” – Đức Thế Tôn là bậc đã vượt thoát sinh tử, thuyết pháp dẫn đến mục đích vượt thoát.

“Danto so bhagavā damathāya dhammaṃ deseti” – Đức Thế Tôn là bậc đã tự điều ngự bản thân, Ngài dạy cho người ta con đường để tự dạy bản thân.

“Parinibbuto so bhagavā parinibbānāya dhammaṃ deseti” – Đức Thế Tôn là bậc đã thành tựu được cứu cánh Niết Bàn, thì Ngài cho người khác con đường giải thoát, chứng được cứu cánh Niết Bàn. Thờ Phật phải nhớ như vậy. Ngài là bậc đã vượt qua.

“Santo so bhagavā” – Đức Thế Tôn là bậc đã thanh tịnh, *“samathāya dhammaṃ deseti”* – thuyết pháp để dẫn đến sự thanh tịnh.

Như vậy là *“Danto so bhagavā”* – Đức Thế Tôn là bậc đã tự điều ngự. *“santo so bhagavā”* – Đức Thế Tôn là bậc đã yên tĩnh. *“Parinibbuto so bhagavā”* – Đức Thế Tôn là bậc đã đạt được cứu cánh Niết Bàn. *“Danto so bhagavā”* – Bậc đã tự điều ngự. *“Tiṇṇo so bhagavā”* – Bậc đã vượt qua bờ sinh tử, vượt qua phiền não.

Thờ Phật phải thờ như vậy. Quy Y là phải hiểu tại sao mình quy y Ngài? Ngài không phải là một ông thầy. Ông Krishnamurti có nói một câu rất là hay. Ông nói rằng, nói một cách bình dân thì Đức Phật giống như một lu nước, mình đến với lu nước đó múc uống, chứ không phải đến để mình quỳ lại cái lu đó rồi cầu cho hết khát.

Chúng ta Quy Y Tam Bảo rồi chúng ta phát nguyện trọn đời này sống theo tinh thần của Phật, ăn theo cách Phật ăn, đi đứng theo cách Phật đi đứng, nói năng theo cách Phật nói năng, tư duy theo cách Phật tư duy, sống theo cách Phật đã sống, và cuối cùng chết theo cách Phật đã chết. Đó gọi là Quy Y. Chứ không phải mình đến đây lấy pháp danh rồi mình treo trên tường, rồi tự nhiên cái là tật bệnh tiêu trừ, tai qua nạn khỏi, gia đạo bình yên, tình duyên như ý, thì cái đó chúng tôi không có chắc. Nha. Chúng tôi không chịu trách nhiệm. Bằng

chúng chúng tôi thay mặt Chư Tăng, thay mặt các Phật Tử truyền Tam Quy cho các vị nhưng mỗi tháng các vị cũng phải cho chúng tôi chén cơm chừ. Cho nên ở thánh địa Mecca có câu như thế này: *Mỗi năm có hàng triệu người về để mà hành hương, họ có để thế này, mọi sự đều dưới quyền của thánh Allah, nhưng bà con tự giữ hành lý coi chừng mất.* Chúng ta tin Phật nhưng mà Ngài chỉ là ngọn đèn, Ngài là hải đăng, mình lái tàu theo hướng dẫn của hải đăng, chứ mình không thể nào cầu hải đăng đó phù hộ cho mình đừng bị chìm tàu. Cái đó bệnh. Ok.

Lát nữa chúng tôi sẽ nói nhiều hơn.

 Nam Mô Bốn Sư Thích Ca Mâu Ni Phật

 Kính mời nghe trực tiếp bài giảng tại đây:
<https://www.facebook.com/share/v/XuNoLKu5t7TXTLkS/?mibextid=w8EBqM>

Chúng con xin Cúng dường Đức Thế Tôn, Pháp Bảo và Tăng Bảo bằng sự hành đạo. Con nguyện sự chia sẻ Giáo Pháp này là nhân duyên giúp cho hàng Phật tử chúng con và gia quyến thoát khỏi sự Khổ Thân, thoát khỏi sự Khổ Tâm, đoạn tận Phiền Não, tránh mọi sự cám dỗ hướng Tâm Đến Giác Ngộ, Giải Thoát Niết Bàn.